

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Jn die ascensio[n]is Questio. xlij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Tractatus

tertius

oz q̄ hūana. Pro his sciendū ē. q̄ q̄nto
acc̄t̄e alior. tāto p̄la sibi eminent̄ idēti
ficat sic̄ sen̄t̄ cōis idētificat sibi eminēt
oēs p̄pos̄ iq̄ntū vna vīs q̄ ē ip̄e p̄t̄ oia q̄
p̄nt̄ illi. Cum iḡt̄ rō oparōnis: z rō illi
rudis seu rep̄nariū sit alta z alta: istas
duas alt̄q̄ cognitio p̄t̄ suā eminētiā sibi
bi idētificat: vt eadē sit oparōz sp̄es rep̄
sentatiua alt̄i. sic̄ ēr̄ de q̄ est eminētis/
sim̄. idētificat sibi ēr̄ ḡne diuersa: pura
absolutū z relatiuū. Queri ēr̄ p̄t̄
ois petens i noie ch̄i exaudiat. Vide
ij. ij. q. lxxxij. ar. vij. sc̄dm̄. et ar. xvj. et
liij. vi. q. liij. ar. vij. q̄st̄iūcula. iij. Et
vix̄ gaudiū sp̄uale qd̄ p̄t̄at̄ p̄t̄platōz
seq̄t̄ possit v̄n̄q̄ terminat̄ c̄tra clarā co/
gnitiōe ent̄s̄ inf̄niti. j. ij. q. liij. ar. iij.

Indie ascensiois Questio. xlij.

Querit̄ vtrum congruū
fuerit̄ ch̄i ascēdere. Et
posito q̄ sic̄: vix̄ ascēderit su
per oēs celos visibiles tm̄:
aut visibiles z intelligibiles tm̄: aut vi
sibiles itelligibiles z creditibiles. Et po
sito q̄ sup̄ oēs ēr̄ creditibiles: vix̄ sic̄ ascē
derit sup̄ vlt̄m̄ oim̄: vt sit̄ ifravit̄im̄. i.
empyreī sup̄ficiē p̄uētā: vel extra h̄z p̄t̄
rate. Et posito q̄ sit̄ ifra vere. vix̄ san.
Tho. sic̄ sēserit̄. Rūdes Ad p̄mū q̄st̄iū
s. Tho. iij. vi. xxij. q. liij. ar. j. z. ij. q. lviij.
ar. j. rūdz: q̄ ch̄i ascēder̄ i celū fuit̄ p̄uēt̄
ens sibi. Nā loc̄ dz̄ ē p̄portionat̄ loca
to. S̄z ch̄is ad vitā icorruptibile resur
reterat. z loc̄ celest̄ ē loc̄ icorruptōnis.
S̄z h̄ Nā mor̄ cū sit̄ acc̄t̄ ex̄st̄et̄ i po
tētia ē acc̄t̄ ip̄fecti. z p̄t̄ aliquā idigētiā
z p̄t̄ aliqd̄ melī. S̄z ch̄is p̄t̄ gl̄iosa re/
surrectionē n̄ fuit̄ ip̄fect̄. nec indigens
nec fuit̄ ei melī i celo q̄ i fra. q̄ n̄ ascen
dit. Sol. Per motū locale n̄ ponit̄ i mo
bili alt̄q̄ p̄fecto: q̄st̄ velle et aliqd̄ eoz q̄
debēt̄ inesse: s̄z p̄t̄ ip̄fectio fm̄ qd̄ p̄ h̄
q̄ dū ē i isto loco n̄ ē in alto. qz̄ tal̄ mor̄
n̄ ponit̄ extrū de potētia ad actū intrinse
cū: s̄z ad extr̄secū. qz̄ h̄z p̄hm̄. viij. ph̄ȳs.
n̄ mutat̄ aliqd̄ itrancū ret̄: s̄z id̄ qd̄ ē ex
tra. Nō fuit̄ ēr̄ mor̄ ch̄i p̄t̄ aliquā id̄

gēt̄iāqz̄ idigeret ip̄e ex̄t̄e sua in seip̄o
bie: s̄z p̄t̄ nram. vt ēer̄ i loco p̄uenti n̄
bi i q̄ nodū erat. Nihil ēr̄ et accreuit q̄n
tū ad cēnētia gl̄ie fm̄ corp̄ v̄l aiā. s̄z
accreuit et aliqd̄ q̄ntū ad loc̄ decētia
qd̄ ē de bñ eē. Et d̄ hac decētia gaudiū
h̄it̄: n̄ qz̄ tunc gaudere incipet cū celuz
ascēdit: s̄z qz̄ nouo mō de h̄ gaudiū ē sic̄ d̄
re iplera. Fuit̄ ēr̄ p̄uentēs nob̄. P̄tio vt
nos q̄st̄ i possessionē corp̄ale iducēz cell
quā nob̄ sanguis̄ susp̄cto emerat. Sc̄do
vt sperem̄ nos illuc posse scēdere. vbi ē
nra nā. Tertio vt illū nō tā agnoscētes
h̄z carnē sp̄ualit̄ tm̄ p̄iagamur illi z p̄r̄
efficiamur idonei ad dona sp̄ualit̄ h̄z q̄
dicit̄ ē. Ascēdit̄ ialtū dedit̄ dona hoibz
S̄z h̄z qz̄ sua p̄nt̄ia corp̄alis magis fu
isset ad nram salutē q̄ ascēssio. So. Ily
la p̄nt̄ia i duobz potat̄ eē noctua. P̄tio
q̄ntū ad fidē. qz̄ fm̄ glo. i Jo. ij. vidētes
eū i forma q̄ erat p̄re mior. n̄ crederēt̄ d̄
facill̄ p̄ri eglē. Sc̄do q̄ntū ad dilectōez
qz̄ illum n̄ solū sp̄ualit̄: sed ēr̄ carnalit̄
diligētem. cū ip̄o corp̄alit̄ p̄uersantes.
qd̄ ē de ip̄fectiōe dilectōis. Hec oia s.
Tho. Ad sc̄dm̄ ar̄ q̄st̄iū idē. iij. p̄t̄: vbi
s. ar. liij. z. ij. vi. xxij. q. liij. ar. iij. q. v. sic̄
dr̄. Quāto alt̄q̄ corpa p̄fect̄ de diuina
bonitate p̄cipar̄: tāto oīdie corp̄alit̄: q̄
ē localis: sit̄ sup̄iora. Gl̄i corpa formalio
ra sit̄ sup̄iora. vt p̄t̄. liij. ph̄ȳs. z. ij. cell.
qz̄ p̄ formā oē corp̄ p̄cipat̄ diuinū eē:
vix̄. j. ph̄ȳs. S̄z de diuina bōitate pl̄ p̄
ticipat̄ corp̄ p̄ gl̄ia: maxie corp̄ ch̄i: qd̄
int̄ ceta corpa gl̄iosa maxie resulget̄.
gl̄ia q̄ oē corp̄ nāle p̄ formā sue nate.
Un̄ p̄uentissimū ē sibi q̄ sit̄ supra oia
corpa p̄stitutū i alto. Et ideo sup̄ illud
Eph. liij. Ascēdes̄ i altū: dicit̄ glo. loz
co z dignitate. Sed h̄z. Nā dr̄ in ps̄.
Dns̄ i tēplo sc̄o suo: dns̄ i celo sedes ei
Sed qd̄ est̄ i celo: nō ē supra celū. Ergo
ch̄is nō ascēdit̄ sup̄ oēs celos. So. Sey
des dei dicit̄ eē in celo nō sic̄ in cōtinen
tes: sed sic̄ in p̄t̄o. Un̄ nō oportet̄ ally
quā p̄t̄ esse eo sup̄iorē: sed ip̄m esse
sup̄ oēs celos sicut̄ i ps̄. dr̄. Eleuata est̄
magnificētia tua sup̄ celos de. Sc̄dz
Nā corp̄ ch̄i necessario est̄ in loco. So
extra celū n̄ est̄ locū h̄z p̄hm̄. j. celli. So.

De quonibus super euāge.

Nō dicitur ascendisse super celos: quia sit extra ce-
 lum empyreū: sed quia in altissima parte est ascē-
 dit. Hec omnia sunt. **Tho.** Ad tertium quod dicitur
 dico: quod quidam celi sunt visibiles gratia alicuius
 sui. scilicet celi. vii. planetarum et stellarum fixarum. quia
 horum quilibet habet salutem unam stellam visum dephē-
 sas. Et ista cognoscuntur esse distincti ex motu
 suarum stellarum: quod non sunt in eadem distantia
 ad iustitiam. Quidam autem non sunt visibiles: quia
 carerent stellis. sed sunt intelligibiles: quia dephē-
 dunt in motibus inferiorum. Et ista sunt alii
 quod sunt duo super octavam spheram secundum alios
 philosophos versus tertiam. Cuius enim primū mobile tanquam per
 principium substantiis immobilibus. i. an-
 gelis: minimum debeat habere de variatione mo-
 tus: secundum omnes philosophos dicitur habere unum motum tertium: et
 per octavam spheram non est primū mobile: quia
 ipsa dephēdit moueri tribus modis: disti-
 ctis. de quibus alii. Intelligit igitur quod supra
 ipsam est administratum unum celum. Forte autem non
 oportet ponere plures super eam: propter dictam rationem
 quia ipsa per duplicem motum moueri ab uno
 angelo vel duobus: et uno a superiorum corpore
 Sed tamen probabilius est quod super eam sint iteque duo
 celi moti: ut dicitur quidam astrologorum: quorum
 opinione videtur sequi. **Tho.** in. ij. di. titij
 ar. j. z. **Alb.** magnus. ij. celi. Quoddam autem
 celum non est visibile nec intelligibile per natu-
 ralem rationem. sed est credibile: ut empyre-
 um. quod tenet auctoritate Strabonem et He-
 de et Raba. Licet igitur possit dici quod christi-
 stus ascendit super omnes celos visibiles: vel
 etiam intelligibiles: et sic intelligi deum apostolus
 Epistolam. iij. super allegatum. quia antequam dicitur. ut
 Aug. et Hiero. et huiusmodi: nihil de empyreo
 dicitur: tamen tenendum est quod ascendit etiam super ce-
 lum credibile: quia corpori nobilissimo debet
 locum nobilissimum. Ad quartum quod dicitur: quod
 ascendit super omnes celos et super ultimum: eo
 modo quod quod motus dicitur ascendisse. quia maior est per
 te est ascendit: quia ut extremum cacumē pe-
 dibus non superauerit. non autem sic quod sit oino ex-
 tra celum. Nam si esset extra. oino: neque ipse
 scōs neque sciti ipsum videre possent: quia spe-
 ctes visibiles deferri non possent a visibi-
 li: cui nihil esset mediū nisi forte miraculo-
 se: et eo modo quod nunc per pharasiā similitudinez
 deum res absentes. Nō possent et se iustitiam
 audire loquentes et laudantes deum. quia si esset
 mediū per quod vox diceret ad aures. **Loco**

etiam christi non habet gratias corporales: cui illa non
 possit esse in nihilo: aut in relatione situati.
 Et ponitur corpus christi non esse in loco: quia dicitur
 loci sunt duo. scilicet superficies et interior: et immobilis
 ras. Nō tamen nego quod possit esse quod dicitur: quod cor-
 pus gloriosum in quocumque celi ultimi sive oino
 extra illud. quia habet probat. **Tho.** vi. q. d. q. ij.
 ar. ij. ubi dicitur: ut corpus gloriosum vel ange-
 lus possit esse in quocumque celi empyrei. Ad
 quantum dicitur dico: quod s. **Tho.** sentit ut super
 dictum est: non autem quod corpus christi sit oino extra
 vniuersum. Sed suadeo primo. Nam secundum philosophum
 corpus christi est in loco. sed si esset extra celum: non
 esset in loco secundum proprietatem: ut probatum est. nec etiam
 secundum s. **Tho.** quod per se dicitur quod dicitur. volens proba-
 re quod corpus gloriosum vel angelus potest esse extra
 celum: utrumque habet medio. scilicet quod necesse est esse in loco
 quod dependet a primo principio. sed per dicta non
 dependet a primo principio: sed non est necesse quod
 ab alio localiter ambiant: et consequenter prout
 ibi est. Secundo quod si existimasset corpus christi
 esse in quocumque celi: et sic intelligitur dictum apo-
 stoli allegatum: non est visibile quod habet mediū
 um omni modo ad probandum corpus gloriosum
 vel angelum potuisse esse in quocumque celi: imo
 superflue quod dicitur illud. quia res esset aptra-
 Tertio: quia habet esse tenet in tertio: ut per
 hic ad secundum argumentum. Quarto: quia in
 parte ubi super dicitur locum debere proportionari
 locato: ut scilicet sit incorruptibilis locum incor-
 ruptibilis rei. Aut igitur intelligitur de lo-
 co quantum ad suum materiale. scilicet superficie locum
 carnis. aut quantum ad formale. scilicet relationem
 situalem quod quod uenit et immobilitas. aut quantum
 ad utrumque. Si primum habet intentionem. quia extra
 celum non est superficies talis. Sicut si tertium.
 Si autem secundum: Contra quia oino locum est incor-
 ruptibilis illo modo cui sit immobilis: et sic corrup-
 ptibilis eaque ut incorruptibilis habent locum
 incorruptibile quod ipse idem negat. Sed per hoc
 arguitur quod senserit ipsum esse extra. Primum: quia
 sua ratio super iudicia ad probandum quod ascendit
 super omnes celos habet percludit. Secundo. Illa ratio ut
 per se intueri probat non solum de christo: sed etiam
 de oibus scriptis. Si igitur voluit s. **Tho.** h
 inferre de christo: etiam alii sciti essent extra ce-
 lum: quod ipse videtur negat. Intendit igitur scriptus
Tho. probare quod oino corpus gloriosum dignitas
 debet habere supermedium locum inter corpora

vt dicitur i. iij. ita qd si sup celū empyreū eēt
loc⁹/ deberet eē i eomō ar d3 eē extra lo
cū. Scdo. Nam i. iij. pre vbi s. ad p̄mū
dr qd nō opz aliqūā p̄tē celi eē eo supio/
rē. S3 si eēt ifra celū: h̄iet p̄tē supioz.
So. Negat minor. qz ipe i. iij. vbi clare
negat ipm eē extra celuz empyreū: dr qd
ascēdit i altissimā et⁹ partē: z p̄sequēter
nullā h3 sup se si ipe ē in altissima. Sed
h̄ trip̄t̄ p̄tē itelligi. Uno mō. s. d. pre p̄n
cipali: q̄ ē tertia ps celi empyreū: eo mō
q̄ diuidit aer i tria intersticia: z hierar/
chia i tres ordies. z sic plana sunt oia.
Alto mō de pre n̄ qdē tertia: nec q̄cūq;
simpl̄: s3 de pre notabili: pura vni⁹ pe
dis aut palmi. Et sic p̄tē eē vtz si suū ca
put ē p̄p̄in̄q̄ssimū supficiei quere: lz eaz
nō attingat. Alto mō de pre q̄cūq; z sic
etiā p̄tē dicit eē i celo z nullā h̄re sup se: si
supficies vltia sui capitis i aliq̄ p̄cto
attingat supficie quera celi

Queri etiā p̄tē vtz ascensio p̄uenerit
ch̄ro fm nām diuinā vel hūanā: Vide
iij. q. lviij. ar. ij. Et vtz ascēderit sup oēs
creaturā spūalē. vide ibi ar. v.

**Dñi ca infra octa. Ascēsiōis.
Questio. xliij.**

Querit̄: **Quoz spūsan/
er⁹** sufficient p̄hibuerit testio
nū ch̄ro: R̄ndeo. Ch̄ro testi
monia mlra p̄hibuerit. P̄rio
Moyses i lege. Joā. vj. De me ille scri
psit. Scdo p̄p̄he tori⁹ ve. testa. Apoc.
xix. Testionū iesu ē spū p̄phetic. Ter
tio Joānes baptista. Joā. j. Ecce agn⁹
dei. Quarto p̄i i baptismo z trāffigura
tiōe: dī. Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹. Quinto
spūsc̄t̄s eo mō q̄ dicit. Sexto opa mira
culoz: q̄ null⁹ alt⁹ fecit. Joā. vj. Opa q̄
ego factō i noie p̄ris mei: illa testionūz
p̄hibēt de me. Septio turba clam̄tū
i die palmar: Hūct̄ q̄ vēit i noie dñi
Octano apl̄i Act. iij. Virtute magna
reddeb̄t apl̄i testionū zc. Spūsc̄t̄s
at̄ testionū reddidit ei trip̄t̄. P̄rio ar/
mādo discipulos scia z p̄st̄tia ad testifi
cādū. Dat. x. Nō em̄ vos est̄ q̄ loq̄mi.
Scdo cōcādo sua dona credētib i ch̄ro

stū Heb. ij. Cōtestate deo signis z pdi
gijz z varijs spūsc̄t̄i distributōib. Ter
tio emollēdo audic̄tū corda. ps. Emit
te sp̄m tuū z crea. zc. Sufficient at̄ testi
ficar⁹ ē de⁹ vl̄ spūsc̄t̄s q̄ntū red̄rebat
ad p̄uerrēdos dispositos ad v̄iā sue sa
lut̄. Nūq̄ em̄ de⁹ vult aliq̄ē effectū p̄
aliq̄d mediū p̄ducere: q̄n illd mediū fa
ciar oportū z sufficient dispositū. q̄a
de⁹ z natura nō deficiūt i necarijs. S3
p̄dictū testionū d̄s ordiabar ad effectū
q̄ ē p̄uersio mōi Un̄ cuilibz faciet̄ qd i
se erat/ istd testionū erat sufficient. S3
p̄. Nā post sufficient testionū dei nō re
manet error: nec dubitatio: qz testimo
niū dñi fidele sapiam p̄st̄as zc. vt dicit in
ps. S3 post dicitū testionū remanet er
ror z dubitatio. So. q̄ ista remāserit n̄
fuit ex insufficientia testimonij: s3 ex bo
minū dispōe ac malicia nolētū doctri
nā p̄itar: accipe. Un̄ bñ ibi dicit: paruu
id ē hūilibz z n̄ sup̄bis. S3 p̄. qz dato qd
illd testionū tūc fuerit sufficient: nō tū
ē mō. qz talia signa z effect⁹ nō videm⁹
So. Sicut dicit s. Tho. i p̄ncipio. j. q̄c
tilis. qlibz p̄tē p̄dicta videre i suis effecti
bus. qz videm⁹ z legitm⁹ mōm p̄uersuz
ad credēdū z sperādū tāardua. Qz si h̄
p̄ mirac̄la factū ē: et nūc ea videm⁹ i q̄c
tū p̄uersiōe. Si vō sine mirac̄lo: etiā h̄
fuit maxim miraculū qd sc̄iore h̄ potue
rit sine signis z sine gladio. S3 p̄. qz eo
dē mō possz r̄ndere mahumerista. So.
Nō ē vtz: qz mahumer nihil arduū p̄o
nit cre dēdū vl̄ sperādū: s3 solū corpea.
Et a p̄ncipio subiecit sibi agrestes: dei
de vi armor altos. Un̄ ipe dicit se missū i
p̄batōe gladij: q̄. s. lenōibz z p̄dōibz n̄ de
est: n̄ at̄ miraculoz. Vide de his si vis s.
Tho. vbi s. pulchre differētē

**In die sc̄to Pentecostes
Questio. xliij.**